

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Disc. XXXIV. Asylum est peccatorum. Maria est Peccatoribus Civitas
refugii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

DISCURSUS XXXIV.

Civitas refugii peccatoribus Virgo Maria est.

Exordium.

Maximi amoris & paterni signum affectus hebraico Populo olim Deus exhibuit, quando homicidis, aliorumque delictorum obnoxiiis peccatoribus asy-
 la, sive Civitates refugii, in omni Tribu designavit, in quibus salvus & incolumis morari valeret, quisquis casu, seu subitaneo motu, vel aliâ ratione proximum suum occidisset, aut aliud quoddam commississet delictum; Num. 35. cap. O quot centenis ac millenis modis, miseri nos homines, mandata Dei transgredimur, proprias, Deoque charissimas occidentes animas, neque tantum ignoranter, seu inadvertenter peccamus, ac divinam bonitatem offendimus, verum etiam ex simplici & merâ malitiâ iteratò delinquimus, neque unum tantum, sed & mille infernos promeremur: At ecce quàm magna ac singularis Dei nostri est bonitas, ad demonstrandum erga nos specialem affectum, & paterni amoris signum exhibendum, in gratiæ quoque Legge asylum, seu civitatem refugii nobis benignissimus Dominus deputavit, ad quam lapsi in peccata, & divinæ Justitiæ rigorem meriti fugiamus, & salvi & incolumes æternum vivamus. Civitas hæc refugii, peccatoribus à Deo designata, Dei Mater est, Sanctissima Virgo Maria, ad hanc, dum Justitiæ divinæ urget executio, & æterni Judicis terret ira, confugiat peccator, ipsa enim reorum potentissima Patrona, & Advocata, quæ Judicis placat iram, peccatori veniam obtinet, & salutem, ipsa est Refugium peccatorum. SS. Patrum asserta veritatem confirmet. *Confuge ad ipsam peccator, quia ipsa est Civitas refugii; sicut enim quondam Deus, ut dicitur Num. 35. separavit Civitates seu urbes refugii, ad quas*

SS. Patres,

com-

confugerent, qui nolentes homicidium perpetrarent, sic nunc misericordia Domini refugium misericordia providit etiam volentariis homicidis. disertè perorat lingua incorrupta S. Antonii Paduani. Serm. in Dom. 3. Quadr. Quadragesimali. 2. Ego Civitas refugii omnibus ad me confugientibus. introducit ipsam Dei Matrem S. Joannes Damascenus. Serm. 2. de Dormit. B. V. Peccator debet ad eam confugere, quia ipsa est Civitas refugii. hortatur Richardus à S. Victore. Orat. de Assumpt. B. V. Ipsa est Civitas & domus salvationis Jerem. 8. Convenite celeriter, & ingrediamur Civitatem munitam, id est, Mariam, munitam in naturâ, in gratiâ, in gloriâ, quia non audemus deprecari Dominum, quem offendimus, sed ipsa deprecetur, & roget, quia Dominus silere nos fecit, quia eum offendimus, & potum dedit nobis aquam fellem, id est, dulcem Deum, amarum nobis fecimus. interpretatur B. Albertus Magnus. in Bibl. Maria. lib. Jerem. Proph. Num. 2. Securum, ô homo! accessum habes ad Deum, ubi Mater ante Filium, & Filius stat ante Patrem, Mater ostendit Filio pectus & ubera, & Filius ostendit Patri latus & vulnera, nulla ergo ibi poterit esse repulsa, ubi tot concurrunt amoris insignia. suavissimè discutrit S. Bernardus. serm. 2. de Assumpt. B. V. ac tandem concludit S. Thomas à Villâ Novâ. serm. 3. de Nat. B. V. Sicut pulli volantibus desuper milvis ad gallinæ alas recurrunt, ita nos sub velamento alarum tuarum abscondimur, nescimus aliud refugium, nisi te, tu sola es unica spes nostra, in quâ confidimus, tu sola es Patrona nostra, ad quam omnes aspiciamus. Gratiâ Spiritûs sancti nobis exora, ut te Conceptibus dignis meditemur.

S. Antonius
Paduanus.S. Joannes
Damascen^oRichardus
à S. Victore.B. Albertus
Magnus.S. Bernard^o.S. Thomas
à Villâ No-
vâ.

CONCEPTUS I.

In multis sacræ Scripturæ locis, sub figurâ terræ sanctissimæ Dei paræ repræsentatur, nominatim autem Psalm. 84. Terra nostra dabit fructum suum: quæ verba de Virgine benedicta SS. Patres interpretantur. Cur ô David! Virginem super

Confirma-
tio, seu De-
ductio.

hh

super

super omnes speciosam, pulcherrimam mulierum, terram nostram, & non potius, cælum nostrum vocas? terram enim calcamus pedibus, cælum autem læti suspicimus? Respondet S. Bonaventura in Spec. B. V. Lect. 7. De terrâ omnes vitam fovemus, unde enim victum & vestitum, panem & vinum, lanam & linum, & hujus vitæ necessaria nisi de terrâ, & de plenitudine terra habemus, quid ergo utilius terrâ? Similiter quid utilius Mariâ? ipsa plenitudine suâ omnium est utilissima. Non cælum nostrum, sed terra nostra Maria est, inquit David, quia sicut pro conservatione temporalis vitæ, ad terram recurrit homo, ne moriatur, sic & peccator, ne in æternum pereat, sed vitam sempiternam obtineat, refugit ad Mariam, ipsa proinde est Refugium peccatorum, sed aliam hujus dubii solutionem, novo Conceptu, recenti & ingeniosâ observatione elucidemus.

CONCEPTUS II.

Duo quidam viri, quibus nomen Datan & Abiron, olim justo Dei judicio, eò quòd Deo rebelles in sacra se immiscuerint, alieno igne in thuribulis apparuerint, nec non impio conatu, Moyse & Aaron sese opposuerint, unâ cum uxoribus, filiis, & filiabus, totâque suâ substantiâ, à terrâ absorpti, & in inferni puteum sunt demersi: *Terra aperiens os suum devoravit illos cum tabernaculis suis, & universâ substantiâ eorum, descenderuntq; vivi in infernum, opertibumino, & perierunt de medio multitudinis.* Numer. 16, cap. Certè admirabilis, sed magis formidabilis casus! quomodo contigit, quòd hi cum totâ suâ substantiâ, vivi descenderint in infernum? causam reddit scriptura: *Disrupta est terra sub pedibus eorum.* Terra, cui innitebantur pedes eorum, immisericors, & contra hos infensatos armata celsit, & improvisò se aperiens, non habentes refugium, quod manibus arriperent, aut sustentaculum, ubi pedes eorum sisterent, miseri usque in infernum descenderunt. Ter-

fedeat, sed collocata sit ad dextram Christi, in omni terrâ steterit, nihil aliud significare intendit, quàm quòd ad protegendos peccatores sit promptissima, & si Deus iustissimè in nos indignatus, manum extenderet vindicem, ut iustitiæ gladio transverberaret, ipsâ Patronæ & Advocatæ officium agens, utpote stans à dextris potentem Dei vellet remorari manum, ne miserum peccatorem, cuius ipse in se curam, maternamque protectionem suscepit, lædere possit, aut fauciare. Ita Hugo Card. & Hugo de S. Victore lib. 4. de Laud. Virg. *Bene astitit à dextris tuis, tanquam nostra Patrocinatrix, gladium evaginandum peccatori impediens.* Et iterum. *Maria, licet Regina stat tibi in auxilium, tibi in utilitatem, tibi in salutem doctissimè Idiotâ,* de Contemplat. Virg. *Sicut Maria nostra Regina est, ita est omnium nostrum Advocata & Patrona, & cura est illi de omnibus. Maria stat in omni terrâ, quia inter peccatores, qui terra & terreni sunt, non sedet, sed stat, ut peccatores adjuvet, ut ipsos protegat.* perorat S. Bernardinus Senensis, Serm. 3. de B. Virg. *In omni terrâ stat Maria, & in omni loco misero peccatori est Refugium, & Mater misericordia.* subscribit Richardus à S. Laurentio, lib. 2. de Laud. B. V. *O felix peccatori Civitas refugii.*

CONCEPTUS IV.

Ecclesiast. 24. cap. gloriatur Virgo benddicta. *Quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis.* Cur quasi platanus? Et quid juxta aquam? de platano scribit Plinius lib. 2. Hist. Natural. quòd folia ad formam scutorum proferat. *De platano accepimus, quòd in scutorum formam elatas habet frondes.* Per aquas intelliguntur populi peccatores juxta Scripturæ testimonium. *Aqua multa, populi multi.* Quia sicut aqua frigida naturæ est, ita peccatores in charitate Dei & proximi, in rebus spiritualibus frigescunt; sicut aqua sæpe numero ob nimium frigus congelascit, sic etiam peccatores.

tores ad talem Spiritus frigiditatem nonnunquam rediguntur, ut toti congelascant, & in glaciem indurentur. Dum ergo de seipsa dicit beatissima Virgo, quod sit quasi platanus onerata scutis, juxta aquas peccatorum, Tutricem, Protectricem, Patronam & Advocatam, scutum inexpugnabile peccatoribus se offert, ac significare intendit, quod, quotiescunque divina Justitia, punitionis justissimæ sagittas ab arcu strictissimi judicii in nos ejaculatur, & nos tamen non offendimur, aut sauciamur, ipsa potentissimæ protectionis suæ munita scuto, omnes retundat pœnarum ictus, & jacula. *Bene instar platani Maria* (ait Richardus de S. Laurentio. lib. 12. de Laud. Virg.) *quia juxta populorum peccantium aquas, protectionis suæ scuto, precibus, & intercessionibus Judicis Dei iram retundit.* Verè peccatori Civitas refugii.

CONCEPTUS V.

Mysteriosus erat loquendi modus Christi Domini, apud S. Joannem Evangelistam 21. cap. quo alloquens S. Petrum Apostolorum Principem, eique animarum tradens curam, dixit: *Pasce oves meas.* Id est: Ovium mearum pastorem te constituo, fideles & electas animas tibi committo, quarum tibi incumbet cura, ne periclitentur, aut perdantur; nam ejusdem Christi testimonio edocti sumus, electos oves, reprobos hædos appellari, sic enim apud S. Matthæum cap. 25. dicit, in fine mundi justos à reprobis separandos, & oves, quæ sub justorum nomine comprehenduntur, à dextris statuendos, hædos verò, id est, reprobos à sinistris. *Separabit oves ab hædis, & statuet oves quidem à dextris suis, hædos autem à sinistris.* Si ergo sancto Petro oves pascendæ à Christo traditæ, & electorum sive justorum cura commissa est, ergone capræ & hædi, qui sunt peccatores, absque curâ manebunt, derelictæ, absque pastore? Non certè; sed & hi suum quoque habebunt pastorem, qui singularem de iis, earumque salute:

h h 3;

lute:

lute curam habebit, quisnam ille est? Audire libeat verba sponsi, quibus dilectissimam suam sponsam alloquitur, post vestigia gregum abire jubet, eique hædos, five peccatores, paternè committit. *Si ignoras te, ó pulcherrima mulierum, egredere, & abi post vestigia gregum tuorum, & pasc hædos tuos ante tabernacula pastorum.* Cant. 1. c. felicissima hæc sunt nova peccatoribus, Dei Mater pascit hædos, curam de peccatoribus habet, eos protegit, ac defendit, ad cœli pascua ducit, & ad æterna tabernacula. Testis est ter felix ille Theophilus proprio sanguine dæmoni subscriptus, aliique sine numero gravissimi peccatores, hædi fœdissimi, qui fidâ Mariæ curâ cœlestibus gaudiis æternùm pascuntur, pro quibus perorat S. Bernardus. in Deprecat. ad B. V. *Tu peccatorem, quantumlibet fœtidum, non abhorres, non despicias, si ad te suspiraverit, tuumq; interventum pœnitenti corde flagitaverit; tu illum à desperationis barathro, pia Mater retrahis, spei medicamen aspiras, foves, non despicias, quousque horrendo judici miserum reconcilies: famosum hujus tua benignitatis testimonium est per te Theophilus restauratus gratia.* Cui tu, ó Virgo fuisti, Civitas refugii.

CONCEPTUS VI.

Sponsæ laudantur labia, & vitæ coccinæ comparantur. *Sicut vitæ coccinæ labia tua.* Cant. 4. cap. Dubium hîc movet Theodoretus, & quærit, cur Spiritus sanctus, rubedinem labiorum sponsæ de prædicaturus, assimilaverit ea vitæ coccinæ? An non meliori proportionem dicere poterat: Sicut purpura labia tua? Purpura enim regiarum personarum decus est & ornamentum? Dubium hoc solvet historia exploratorum à Josue transmissorum in Jericho. Josue 2. cap. Exploratoribus domum Rahab meretricis ingredientibus, intellexit probè mulier hæc, civitatem illam infra paucos dies, ab hostili exercitu vastandam, & destruendam fore, quare cum exploratoribus illis pactum iniit, dicens: ego abscondam vos
intra

intra domus meae latibula, & tempore noctis per viam secretam vos educam extra civitatem, salvos, sanos, & incolumes, si tamen mihi, toti que meae familiae, vitae conservationem promiseritis & salutem, placuit exploratoribus mulieris, tum oblatio, tum petitio, & ut à caeteris domibus, domus Rahab dignosceretur, dederunt ei signum jusseruntque; appendere in fenestrâ funiculum coccineum, quod & ipsa promptissime executâ est. *Dimittensque eos ut pergerent, appendit funiculum coccineum in fenestrâ.* Promissis exploratorum stetit Josue, & occupatâ Jericho, occisis omnibus, Rahab meretricem, & domum patris ejus, & omnia quae habebat, fecit Josue vivere. Dicit nunc Theodoretus, labia sponsae comparari vitae coccineae, quia sicut per vitam coccineam Rahab mulier peccatrix, salutem ac securitatem à sanguineâ hostium executione, reliquis intereuntibus obtinuit, sic per labia Virginis Deiparae pro miseris peccatoribus intercedentia, ab interitu peccator salvatur, & in die illo irae, calamitatis, & miseriae obtinet coram Judice securitatem. Quare concludit: *Signum hoc sponsus in ore sponsa, tamquam in fenestrâ collocatum intuetur, & sicut funiculus coccineus, inquit, labia tua, & eloquium tuum decorum.* Refugium peccatorum.

CONCEPTUS. VII.

Pulchritudinem & decorem Mariae Virginis, divino suo penicillo illustraturus Spiritus S. hoc ei laudis encomium tribuit. *Pulchra ut luna.* Cur rectè lunae? Hugo Cardinalis devotus Deiparae cliens, indefessam curam, ac continuam protectionem, quâ Virgo beata peccatores tutatur, ex hâc similitudine deducit, idque probat ex sacrâ Scripturâ. Gen. cap. 1. Quando Deus creavit universam hanc mundi machinam, duo fecisse legitur magnae molis lumina, solem scilicet, & lunam. *Fecitque Deus duo luminaria magna, luminare majus, ut praesset diei, & luminare minus, ut praesset nocti.*

nocti. Duo hæc luminaria, in sensu mystico alia non sunt, nisi Christus & Maria: Sol est Christus, juxta Prophetiam Malachiae. 3. cap. *Ortus est Sol Justitia, Christus Deus noster.* Sol nimirum talis, qui lumen diei, id est, justis gloriam præbet; Luna Maria est, quæ præest nocti, id est, homines in tenebris, & in umbra mortis sedentes, in horrore peccatorum detentos, intercessione salvat, lumen vitæ accendit: ideo pulchra ut luna. Doctissimum audiamus Hugonem. *Duo fecit Altissimus luminaria, luminare majus, hoc est Christus, ut præset diei, id est, justis, luminare minus, id est, Virgo Maria, ut præset nocti, hoc est, peccatoribus.* Vidit per visionem S. Gertrudis, accurrere sub chlamydem dulcissimæ Genitricis Dei Mariæ veluti bestiolas quasdam diversi generis, quas omnes Mater misericordiæ benignè recipiens, & quasi sub pallio suo protegens, delicatâ manu suâ singulas contrectabat, delinibatque, & ipsis amabiliter blandiebatur, quemadmodum quis blandiri solet catulo suo, interrogata autem, quid hæc bestiolarum significant, respondit, peccatores esse, specialem ad se devotionem habentes, ac per hoc manifestè insinuabat, quàm misericorditer suscipiat omnes invocantes se, & quàm maternâ pietate defendat sperantes in se, etiam eos, qui peccatis adhuc impliciti sunt, donec eos filio suo reconciliet: Dixit autem Virgo Dei Genitrix ad S. Brigittam: *Quantumcumque homo peccat, si ex toto corde, & verâ emendatione ad me reversus fuerit, statim parata sum, recipere revertentem, nec attendo, quantum peccaverit, sed cum quali intentione & voluntate redit: ego vocor ab omnibus Mater misericordiæ, verè filia, misericordiæ Filii mei fecit me misericordem, & misericordiæ ejus visa compatientem, ideo miser erit, qui ad misericordiam, cum possit, non accedit.* lib. 2. Revel. cap. 23. Felix, qui cum possit, accedit ad te, ô Refugium peccatorum!

Cum ergo omnes peccatores, omnes quotidianis peccatis simus obnoxii, neque meritis nostris coram tremendo J^{Epilogus.}udice subsistere possimus, ad misericordissimam ejus Matrem filiali fiducia recurramus, inclamantes cum S. Anselmo. in Orat ad B. V. *O beata fiducia! O tutum Refugium! Mater Dei! esto Mater nostra, Mater ejus, in quo solo speramus, & quem solum timemus, esto Mater nostra, Mater, inquam, ejus, qui solus salvat, solus damnat, esto Mater nostra, esto Refugium nostrum, in die tribulationis nostra. Amen.*

*O quoties diram supremi Judicis iram
Excitat in se reus, nec ferit, ecce, Deus!
Nam peccatorem sua spes legit Alma, furorem
Avertit Patris, pectore, prole Matris.*

